

**Oświadczenie złożone
przez senatora Piotra Kaletę
na 64. posiedzeniu Senatu
w dniu 4 listopada 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

W związku z otrzymanym apelem od Katolickiego Stowarzyszenia na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Tęcza” z Zielonej Góry, dotyczącym prośby o poparcie poselskiego projektu nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw, składam niniejsze oświadczenie.

Na skutek nierzetelnej kampanii i lobbingu pracodawcy zatrudniający osoby z lekkim stopniem niepełnosprawności walczą o utrzymanie przywileju dofinansowania ze środków PFRON wynagrodzeń takich osób oraz innych ulg kosztem likwidacji rehabilitacji społecznej i zawodowej osób ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, będących beneficjentami wsparcia udzielanego im przez organizacje pozarządowe.

Wsparcie to jest przeciwzadaniem publicznym. Spełnienie postulatów takich pracodawców oznacza nie tylko pozbawienie osób niepełnosprawnych, w tym dzieci, rehabilitacji, ich zamknięcie w domach, izolację i bezczynność, ale również dezaktywizację zawodową jednego z rodziców lub opiekunów, zwolnienia pracowników niepełnosprawnych i specjalistycznej kadry terapeutycznej. To także bankructwo organizacji pozarządowych, które w zastępstwie państwa realizują zadania publiczne umożliwiające osobom niepełnosprawnym osiągnięcie wyższego poziomu funkcjonowania i uczestnictwa w życiu społecznym, w tym pracy, służące zmniejszaniu wykluczenia takich osób w celu uzyskania przez nie lepszej jakości życia. Większość organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych w 2010 r. znalazła się w sytuacji krytycznej. Już rozpoczęła się ich stopniowa degradacja, wymuszona systematycznym zmniejszaniem środków finansowych przeznaczonych na ich działania przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Wszystkie środki PFRON trafią do pracodawców zatrudniających przede wszystkim osoby z lekkim stopniem niepełnosprawności, a osoby naprawdę wymagające wsparcia (ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności) i ich rodziny zostaną wykluczone z życia społecznego i zawodowego. Bez niezwłocznej nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. przynajmniej likwidacji dofinansowań dla pracujących emerytów z lekkim i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, oraz znacznego obniżenia dofinansowań pracodawców do wynagrodzeń pracowników z lekkim stopniem niepełnosprawności, a także bez zmian zasad podziału środków pochodzących z innych ulg, nie zostaną do roku 2011 zabezpieczone zobowiązania PFRON wobec organizacji pozarządowych prowadzących rehabilitację zawodową i społeczną osób ze znaczną i umiarkowaną niepełnosprawnością. Nie zostaną również zabezpieczone zobowiązania PFRON wobec samorządowców. Skutkiem braku zabezpieczenia środków finansowych będzie upadłość placówek leczniczych, szkoleniowych i rehabilitacyjnych, prowadzonych przez te podmioty na terenie całego kraju dla czterech milionów osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

W związku z powyższym zwracam się do Pani Minister z zapytaniem: na jaką pomoc z państwa strony mogą liczyć osoby ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, po zmianie przepisów?

Z poważaniem
Piotr Kaleta